



UROCZYSTA EUCHARYSTIA
Z OBRZĘDEM POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA
PW. BŁ. ANIELI SALAWY

25 - LECIE PARAFII

OLSZTYNEK 4 WRZEŚNIA 2021





ARCHIDIECEZJA WARMIŃSKA

Uroczysta Eucharystia z obrzędem poświęcenia Kościoła pod wezwaniem bł. Anieli Salawy

POD PRZEWODNICTWEM
JEGO EKSCELENCIJI KSIĘDZA ARCYBISKUPA
JÓZEFA GÓRZYŃSKIEGO
METROPOLITY WARMIŃSKIEGO

Olsztynek 2021

WPROWADZENIE

Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie stał się prawdziwą i doskonałą świątynią Nowego Przymierza i zgromadził Lud Boży. Ten lud zebrany w jedności Ojca i Syna i Ducha Świętego jest Kościółem zbudowanym z żywych kamieni, gdzie Ojciec doznaje czci w Duchu i prawdzie. Słusznie więc od dawna nazywa się „kościołem” także budynek, w którym zbiera się wspólnota chrześcijańska, aby słuchać Słowa Bożego, modlić się i sprawować sakramenty. Jako widzialna budowla, ten dom jest szczególnym znakiem Kościoła pielgrzymującego na ziemi i obrazem Kościoła przebywającego w niebie. Jeżeli kościół powstaje jako budowla przeznaczona wyłącznie i na stałe do gromadzenia się Ludu Bożego oraz do sprawowania liturgii, wypada poświęcić go Bogu w uroczystym obrzędzie. Ten obrzęd, podobnie jak poświęcenia znane z tradycji biblijnej, oznacza wyłączenie budynku z rzeczywistości świeckiej i przeznaczenie go dla kultu Bożego. Dzień poświęcenia kościoła jest analogią do przyjęcia przez człowieka sakramentu chrztu świętego. Przez chrzest człowiek staje się dzieckiem Bożym. Kościół przez poświęcenie staje się budynkiem przeznaczonym wyłącznie do służby Bożej. Odtąd nie może służyć żadnym świeckim celom.

Kodeks Prawa Kanonicznego zaleca, aby każdy kościół, po zakończeniu jego budowy, „możliwie najszybciej poświęcić lub pobłogosławić, z zachowaniem przepisów świętej liturgii” (kan 1217 par. 1). Pontyfikat Rzymski przewiduje specjalny ryt dla obrzędu poświęcenia (czy też dedykacji) kościoła, składający się m.in. z błogosławieństwa wody, modlitwy poświęcenia kościoła i ołtarza, namaszczenia ołtarza i ścian

kościoła, okadzenia kościoła i ludu, wreszcie oświetlenia ołtarza i wnętrza budynku. Modlitwa namaszczenia i poświęcenia rozpoczyna się od wezwania do modlitwy Litanią do Wszystkich Świętych. Już tu zaznacza się, że to ludzkie serca są świątynią duchową Boga.

W modlitwie poświęcenia wskazane jest, że budynek kościoła zostaje oddany Bogu na wyłączność i na zawsze. Jednak nie sam budynek stoi w centrum, ale misterium Kościoła jako Oblubienicy, Dziewicy i Matki, którego znakiem jest ta świątynia. Modlitwa ukazuje, że istotą jest tu Kościół zbudowany z żywych kamieni, który stoi na fundamencie Apostołów i którego kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus. W konstrukcji każdego budynku fundamenty są czymś najważniejszym. Jako kamień węgielny Bóg wybiera kamień trwały (por. Hbr 13, 8). Tym kamieniem jest Jezus Chrystus (por. 1Kor 3, 11; Rz 9, 33; 1P 2, 6). W obrzędzie poświęcenia kościoła Zbawiciel jest skałą duchową, z której wypływa woda żywa. Dla wiernych czerpanie ze źródła, którym jest Chrystus, oznacza zatem pozostać żywą ofiarą, żywym ołtarzem jak sam Zbawiciel. Woda żywa, która wypłynęła z boku Chrystusa (por. J 12, 32-34) spływa na tych, którzy są w Nim zanurzeni.

W obrzędzie poświęcenia kościoła i ołtarza występuje wiele symboli o głębokim znaczeniu. Na początku Biskup Konsekrator błogosławi wodę i skrapianią ściany kościoła, ołtarz i wiernych. W tym akcie nawiązuje się do chrztu, który czyni z nas świątynię Ducha Świętego. Po Liturgii Słowa następuje namaszczenie olejem Krzyża Świętego ołtarza i ścian kościoła. Namaszczenie nawiązuje do tradycji Starego Testamentu, namaszczania proroków i królów. Wydarzenie to wiązało

się z godnością osoby namaszczonej i określało jej powołanie oraz zadanie do spełnienia. Sam Pan Jezus został namaszczony (Mesjasz), aby odkupić ludzkość.

Ołtarz namaszcza się, aby służył do sprawowania Najświętszej Ofiary. Namaszcza się ściany kościoła, bo ma być on tylko Bogu oddany i Jemu służyć jako Jego dom. Podczas widzialnego namaszczenia olejem Krzyżma Świętego dokonuje się namaszczanie niewidzialne Duchem Świętym. Po namaszczeniu ołtarza i ścian kościoła następuje ich okadzenie, okadza się również wiernych. Czynności te symbolizują, że od tą modlitwa, jak woń kadzidła, wznosi się do Boga. Świątynia ma być wypełniona modlitwą ludzi, którzy tu przychodzą. Następuje teraz uroczyste oświetlenie ołtarza i kościoła (miejsc namaszczenia ścian) oraz zapalenie wszystkich innych świec. Płonąca świeca oznacza Jezusa Chrystusa - Światłość świata.

Kościół poświęcony zatem jest miejscem, gdzie gromadzi się wspólnota chrześcijańska, aby przez słuchanie Słowa Bożego, modlitwę i sprawowanie sakramentów świętych, uwielbiać Pana Boga i uświecać się. Miejsce to jest także szczególnym obrazem Kościoła świątyni Boga zbudowanej z żywych kamieni. Ołtarz zaś, wokół którego gromadzą się wierni, aby oddawać cześć Panu uczestnicząc w Ofierze i posilając się podczas uczty niebieskiej, jest znakiem Zbawiciela, który jest kapłanem, żertwą i ołtarzem własnej ofiary. W tej jedynej ofierze, którą Syn Boży dopełnił jeden raz za wszystkich, Kościół ofiaruje samego siebie Ojcu w Duchu Świętym. Zgromadzenie wiernych i celebracja liturgii poświęcenia kościoła widziane są jako elementy kształtujące Kościół. W tym sensie eklezjologia obrzędu poświęcenia

Kościoła jest dynamiczna. Kościół ukształtowany poprzez celebrację ukazuje w sposób wyraźny swoją naturę.

Poświęcenie kościoła jest to Boża pieczęć, która potwierdza na zawsze wobec wszystkich, że jest to miejsce, które Pan Bóg szczególnie wybrał jako miejsce spotkania, przebaczenia, jako miejsce, w którym niebo spotyka się z ziemią. Ten akt potwierdza również godność człowieka, który wyszedł od Boga, jest Jego odblaskiem przez wolność, możliwość wyboru i zdolność do miłości.

Uroczyste poświęcenie kościoła i ołtarza zalicza się do najważniejszych aktów liturgicznych. Ponieważ znaczenie i wymowa poświęcenia kościoła jest tak wielka, dlatego dzień rocznicy poświęcenia kościoła obchodzi się w parafii jako uroczystość. Wówczas na czas służby Bożej w tym dniu zapala się tzw. "Zacheuszki", świece umieszczone w miejscu namaszczeń ścian świątyni.

Ks. prof. dr hab. Władysław Nowak

OBRZĘDY WSTĘPNE

Ksiądz Arcybiskup Józef Górzynski wraz z koncelebrującymi prezbiterami udaje się procesjonalnie z plebanii przez nawę główną do prezbiterium. W tym czasie chór śpiewa:

Gaude, mater Polonia,
prole fecunda nobili.
Summi Regis magnalia
laude frequenta vigili.
Cuius benigna gratia
Stanislai Pontificis
passionis insignia
signis fulgent mirificis.
Hic certans pro iustitia,
Regis non cedit furiae:
Stat pro plebis iniuria
Christi miles in acie.
Tyranni truculentiam,
Qui dum constanter arguit,
Martyrii victoriam
Membratim caesus meruit.
Novum pandit miraculum
Splendor in sancto cernitus,
Redintegrat corpusculum
Sparsum caelestis medicus.
Sic Stanislaus pontifex
Transit ad caeli curiam,

Raduj się, Matko-Polsko,
w sławne potomstwo płodna!
Króla królów i naju. Pana wielkość
Uwielbiaj chwałą przynależną.
Albowiem z Jego łaskawości
Biskupa Stanisława męki
Niezsmierne, jakie on wycierpiał,
Jaśnieją cudownymi znaki.
Potykał się za sprawiedliwość,
Przed gniewem króla nie ustąpił:
I staje żołnierz Chrystusowy
Za krzywdę ludu sam do walki.
Ponieważ stale wypominał
On okrucieństwo tyranowi,
Koronę zdobył męczennika,
Padł posiekany na kawałki.
Niebiosa nowy cud zdziałały,
Bo mocą swą Niebieski Lekarz
Poćwiartowane jego ciało
Przedziwne znowu w jedno złączył.
Tak to Stanisław biskup przeszedł
W przybytki Króla niebieskiego,

Ut apud Deum opifex
Nobis imploret veniam.
Poscentes eius merita,
Salutis dona referunt:
Morte praeventi subita
Ad vitae potum redeunt.
Cuius ad tactum anuli
Morbi fugantur turgidi:
Ad locum sancti tumuli
Multi curantur languidi.
Surdis auditus redditur,
Claudis gressus officium,
Mutorum lingua solvitur
Et fugatur daemonium.
Ergo, felix Cracovia,
Sacro dotata corpore
Deum, qui fecit omnia,
Benedic omni tempore.
Sit Trinitati gloria,
Laus, honor, iubilatio:
De Martyris victoria
Sit nobis exsultatio.
Amen.

Aby u Boga Stworzyciela
Nam wyjednać przebaczenie.
Gdy kto dla zasług jego prosi,
Wnet otrzymuje zbawcze dary:
Ci, co pomarli nagłą śmiercią,
Do życia znowu powracają.
Choroby wszelkie pod dotknięciem
Pierścienia jego uciekają,
Przy jego świętym grobie zdrowie
Niemocnych wielu odzyskuje.
Słuch głuchym bywa przywrócony
A chromy kroki stawia różno,
Niemowom język się rozwiązał,
W popłochu szatan precz ucieka.
A przeto szczęsną ty, Krakowie,
Uposażony świętym ciałem,
Błogosław po wsze czasy Boga,
Który z niczego wszystko stworzył.
Niech Trójcy Przenajśw. zabrzmi
Cześć, chwała, sława, uwielbienie,
A nam tryumfy męczennika
Niech wyjednają radość wieczną.
Amen.

Ksiądz Arcybiskup:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W: Amen.

Ksiądz Arcybiskup:

W świętym Kościele Boga łaska i pokój niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

*Ksiądz Proboszcz Sławomir Piniaha wita zgromadzonych i prosi
Księdza Arcybiskupa o dokonanie poświęcenia kościoła.*

BŁOGOSŁAWIENSTWO WODY I POKROPIENIE

*Ksiądz Arcybiskup błogosławi wodę przeznaczoną do pokropienia
ludu na pamiątkę chrztu i do poświęcenia nowego kościoła.*

Ksiądz Arcybiskup:

Drodzy bracia i siostry, poświęcając uroczystie tę świątynię naszego Pana i Boga, prośmy, aby pobłogosławił tę wodę, którą będziemy pokropieni na znak pokutę i na pamiątkę naszego chrztu oraz do poświęcenia ściany i ołtarza nowego kościoła. Niech sam Pan wspomaga nas swoją łaską, abyśmy posłuszni natchnieniom Ducha Świętego, którego otrzymaliśmy, trwali wiernie w Jego Kościele.

Wszyscy modlą się przez chwilę w milczeniu.

Ksiądz Arcybiskup:

Boże, przez Ciebie wszelkie stworzenie osiąga światło życia, Ty otaczasz ludzi taką miłością, że nie tylko żywisz ich pełen ojcowskiej truski, lecz miłosiernie obmywasz z grzechów i nieustannie sprowadzasz do jedności z Chrystusem, który jest ich Główą. W swoim miłosierdziu postanowiłeś, że grzesznicy, którzy przyjmą chrzest, umrą z Chrystusem i powstaną do nowego życia, aby stać się członkami Jego mistycznego Ciała i dziedzicami wiecznej nagrody. Uświeć te wodę swoim błogosławieństwem, aby pokropienie nas i ścian tej świątyni było znakiem przypominającym sakrament chrztu, w którym obmyci z grzechu staliśmy się w Chrystusie świętynią Twojego Ducha. Spraw, abyśmy z wszystkimi braćmi, którzy w tym kościele będą sprawować święte sakramenty, doszli do niebieskiego Jeruzalem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Ksiądz Arcybiskup kropi wodą lud. W tym czasie chór śpiewa:

1. Przez chrztu świętego wielki dar,
o Chryste, z Twej hojności,
Twym dzieciom wiary dałeś
skarb – nadziei i miłości.

Ref. Najświętszej Trójcy wieczną cześć pragniemy z
serc gorących nieść: strzec wiary ślubujemy, w niej
żyć, umierać chcemy.

2. Z wyznawców Twoich wiernych rzesz
Swój Kościół tworzysz w świecie,
W Ojczyźnie naszej władasz też
przez długie tysiąclecie.

Ksiądz Arcybiskup:

Niech Bóg, Ojciec miłosierdzia, + łaską Ducha Świętego oczyści żywą świątynię, którą my jesteśmy.

W: Amen.

HYMN

Organista śpiewa wraz z ludem hymn:

Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.
Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię.
Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja. Panie Boże, Królu nieba, Boże Ojcze wszechmogący. Panie, Synu Jednorodzony, Jezu Chryste. Panie Boże, Baranku Bożego, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, przyjm błąganie nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem tylko Tyś jest świętym. Tylko Tyś jest Panem. Tylko Tyś Najwyższym, Jezu Chryste. Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca.
Amen.

KOLEKTA

Ksiądz Arcybiskup:

Módlmy się.

Wszechmogący, wieczny Boże, ześlij na to miejsce swoją łaskę i udziel pomocy wszystkim, którzy Ciebie wzywają. Niech tutaj moc Twojego słowa i sakramentów utwierdza w wierze serca wszystkich wiernych. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ne 8, 2-4a. 5-6. 8-10

Czytanie z Księgi Nehemiasza

Kapłan Ezdrasz przyniósł Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli nie tylko mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli w stanie je zrozumieć. I czytał z tej księgi, zwrócony do placu znajdującego się przed Bramą Wodną, od rana aż do południa przed mężczyznami, kobietami i tymi, którzy rozumieli; a uszy całego ludu były zwrcone ku księdze Prawa.

Pisarz Ezdrasz stanął na drewnianym podwyższeniu, które zrobiono w tym celu. Ezdrasz otworzył księgę na oczach całego ludu, znajdował się bowiem wyżej niż cały lud; a gdy ją otworzył, cały lud się podniósł. I Ezdrasz błogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud z podniesieniem rąk swoich odpowiedział: «Amen! Amen!» Potem oddali pokłon i padli przed Panem na kolana, twarzą ku ziemi. Czytano więc z tej księgi, księgi Prawa Bożego, dobrze, z dodaniem objaśnienia, tak że lud rozumiał czytanie.

Wtedy Nehemiasz, to jest namiestnik, oraz kapłan-pisarz Ezdrasz, jak i lewici, którzy pouczali lud, rzekli do całego ludu: «Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu. Nie bądźcie smutni i nie płaczcie!» Cały lud bowiem płakał, gdy usłyszał te słowa Prawa. I rzekł im Nehemiasz: «Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie,

poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją».

Oto słowo Boże.

W: Bogu niech będą dzięki.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 119 (118), 129-130, 132-133, 135 i 144

Refren: Światłem stóp moich jest Tue słowo, Panie.

Twoje napomnienia są przedziwne, *
dlatego przestrzega ich moja dusza.
Poznanie Twoich słów oświeca
i naucza niedoświadczonych.

Refren: Światłem stóp moich jest Tue słowo, Panie.

Zwróć się do mnie i zmiłuj się nadę mną, *
tak jak czynisz z miłującymi Tue imię.
Umocnij moje kroki Twoim słowem,
niech nie panuje we mnie żadna niegodziwość.

Refren: Światłem stóp moich jest Tue słowo, Panie.

Okaż Twemu słudze światło swego oblicza *

i naucz mnie Twoich ustaw.

Wieczna jest sprawiedliwość Twych napomnień, *

daj mi je zrozumieć, a żyć będę.

Refren: Światłem stóp moich jest Tue słowo, Panie.

DRUGIE CZYTANIE

1Kor 3, 9b-11. 16-17

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pauła Apostoła do Koryntian

Bracia: Jesteście Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztrąpny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

Czyż nie wiecie, żeście świętynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świętynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest świętą, a wy nią jesteście.

Oto słowo Boże.

W: Bogu niech będą dzięki.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Alleluja, Alleluja, Alleluja

Ty jesteś Piotr - Opoka
i na tej opoce zbuduję mój Kościół,
a bramy piekielne go nie przemogą.

Aklamacja: Alleluja, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

Mt 16, 13-19

Diakon: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Diakon: Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza.

W: Chwała Tobie, Panie.

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skała],

i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie».

Oto słowo Pańskie.

W: Chwała Tobie, Chryste.

HOMILIA

Ksiądz Arcybiskup wygłasza homilię.

WYZNANIE WIARY

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, * wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. * I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, * Syna Bożego Jednorodzonego, * który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. * Bóg z Boga, * Światłość ze Światłości. * Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego.* Zrodzony, a nie stworzony, * współlistotny Ojcu, * a przez Niego wszystko się stało. * On to dla nas, ludzi, * i dla naszego zbawienia *zstąpił z nieba. * I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy * i stał się człowiekiem. * Ukrzyżowany również za nas, * pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo. * I wstąpił do nieba; * siedzi po prawicy Ojca. *

I powtórnie przyjdzie w chwale * sądzić żywych i umarłych: * a królestwu Jego nie będzie końca. * Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, * który od Ojca i Syna pochodzi. * Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; * który mówił przez proroków. * Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół. * Wyznaję jeden chrzest * na odpuszczenie grzechów. * I oczekuję wskrzeszenia umarłych * i życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

MODLITWA POŚWIĘCENIA I NAMASZCZENIE

Ksiądz Arcybiskup:

Módlmy się, najmilsi, do Boga Ojca Wszechmogącego, który przemienia serca wiernych w duchowe świątynie dla siebie; nasze zaś prośby niech wspiera braterska modlitwa Świętych.

Organista śpiewa litanię, a wszyscy w postawie stojącej odpowiadają:

Panie, zmiłuj się nad nami.
Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Matko Boża,
Święty Michale,
Święci Aniołowie Boży,
Święty Janie Chrzcicielu,
Święty Józefie,

Panie, zmiłuj się nad nami.
Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie, zmiłuj się nad nami.

módl się za nami.
módl się za nami.
módlcie się za nami.
módl się za nami.
módl się za nami.

Święci Piotrze i Pawle,
módlcie się za nami.
Święty Andrzeju,
módl się za nami.
Święty Janie,
módl się za nami.
Święta Mario Magdaleno,
módl się za nami.
Święty Szczepanie,
módl się za nami.
Święty Ignacy Antiocheński,
módl się za nami.
Święty Wawrzyńcze,
módl się za nami.
Święci Wojciechu i Stanisławie,
módlcie się za nami.
Święty Andrzeju Bobolo,
módl się za nami,
Święte Perpetuo i Felicyto,
módlcie się za nami.
Święta Agnieszko,
módl się za nami.
Święty Grzegorzu,
módl się za nami.
Święty Janie Pawle,
módl się za nami.
Święty Augustynie,
módl się za nami.
Święty Atanazy,
módl się za nami.
Święty Bazylki,
módl się za nami.
Święty Marcinie,
módl się za nami.
Święty Benedykcie,
módl się za nami.
Święci Franciszku i Dominiku,
módlcie się za nami.
Święty Jacku,
módl się za nami.
Święty Franciszku Ksaweryj,
módl się za nami.
Święty Janie Mario Vianneyu,
módl się za nami.
Święta Katarzyno Sieneńska,
módl się za nami.
Święta Tereso od Jezusa,
módl się za nami.
Święta Faustyno,
módl się za nami.
Święci Hiacynto i Franciszku,
módlcie się za nami.
Błogosławiona Anielo Salawo,
módl się za nami.

Bądź nam miłościw,
Od zła wszelkiego,
Od każdego grzechu,
Od śmierci wiecznej,
Przez Twoje Wcielenie,
Przez Twoją Śmierć i Zmartwychwstanie,
Przez zesłanie Ducha Świętego,
Prosimy Cię, my grzesznicy,
Prosimy Cię, abyś Ojca Świętego i całe duchowieństwo
zachował w prawdziwej pobożności,
Prosimy Cię, abyś wszystkim narodom
dał pokój i prawdziwą zgodę,
Prosimy Cię, abyś nas samych utwierdził
i zachował w swojej świętej służbie,
Prosimy Cię, abyś ten kościół konsekrował,
Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga żywego,
Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas.

wybaw nas, Panie.
wysłuchaj nas, Panie.
Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas.

Ksiądz Arcybiskup:

Prosimy Cię, Boże, przyjmij nasze modlitwy za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Świętych i spraw, aby ten budynek, który Tobie poświęcamy, stał się domem zbawienia i łaski. Niech lud chrześcijański, który tutaj się gromadzi, uwielbia Cię w duchu i prawdzie i wzrasta w miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

MODLITWA POŚWIĘCENIA

Ksiądz Arcybiskup:

Boże, Ty uświęcasz swój Kościół i nim kierujesz, uroczystie wielbimy Twoje Imię, ponieważ lud wierny pragnie dzisiaj poświęcić Tobie na zawsze ten dom modlitwy, w którym pobożnie cześć Tobie oddaje, a Ty oświecasz go swoim słowem i karmisz łaską Twoich sakramentów.

Ta świątynia jest znakiem misterium Kościoła, który Chrystus uświęcił Krwią swoją, aby był Jego Oblubienicą pełną chwały, Dziewicą jaśniejącą czystością wiary oraz Matką dającą życie mocą Ducha Świętego. Kościół święty, jest wybraną winnicą Pana, która cały świat obejmuje swoimi gałązkami, mocą krzyża podnosi swoje słabe dzieci i wprowadza do Królestwa niebieskiego.

Kościół szczęśliwy, jest mieszkaniem Boga z ludźmi, przybytkiem świętym zbudowanym z żywych kamieni, stojącym na fundamencie Apostołów, na kamieniu węgielnym, którym jest sam Jezus Chrystus. Kościół wspaniały, jest miastem położonym na górze, widocznym dla wszystkich, w nim bowiem jaśnieje odwieczne światło Baranka i rozburmiewa wdzięczny śpiew błogosławionych.

Dlatego pokornie prosimy Cię, Panie, ześlij pełnię błogosławieństwa na ten kościół i ołtarz, aby zawsze były miejscem świętym i stołem przygotowanym do składania Chrystusowej Ofiary.

Niech tutaj zdroje łask zmywają ludzkie winy, aby dzieci Twoje, Ojcie, umarłe dla grzechu, rodziły się na nowo do życia Bożego. Niech Twoi wierni, zgromadzeni wokół ołtarza, sprawują pamiątkę Paschy i posilają się przy stole słowa i Ciała Pańskiego.

Niech wzna się tutaj miła Tobie ofiara chwały, a głos ludzi, złączony

ze śpiewem Aniołów, niech rozbrzmiewa w nieustannej modlitwie za zbawienie świata. Niechaj tutaj ubodzy znajdują miłosierdzie, uciśnieni prawdziwą wolność, a wszyscy ludzie niech przyoblekają się w godność Twoich dzieci, aż osiągną szczęśliwie radość życia wiecznego w niebieskim Jeruzalem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

NAMASZCZENIE OŁTARZA I ŚCIAN KOŚCIOŁA

Ksiądz Arcybiskup:

Niech Bóg swoją mocą uświeci ten ołtarz i kościół, który namaszczamy jako Jego słudzy, aby wyrażały tajemniczy związek Chrystusa i Kościoła.

Ksiądz Arcybiskup wylewa świętą Krzyżmo na środek ołtarza i na jego cztery rogi. Następnie namaszcza ściany kościoła znacząc cztery krzyże odpowiednio rozmieszczone.

W tym czasie chór śpiewa:

Ref. Święty jest dom Pański, do Boga należy

1. Jak miłe są Twoje przybytki, Panie Zastępów!
Dusza moja stęskniona pragnie przedsiębiorów
Pańskich, Serce moje i ciało radośnie wołają do
Boga żywego.

Ref: Święty jest dom Pański, do Boga należy

2. Nawet wróbel znajduje swój dom, a jaskółka gniazdo+ gdzie złoży swe pisklęta* przy ołtarzach Twoich, Panie zastępów, Królu mój i Boże! Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim Panie* nieustannie Cię wielbiąc.

Ref: Święty jest dom Pański, do Boga należy

3. Szczęśliwi, których moc jest w Tobie,* którzy zachowują ufność w swym sercu. Przechodząc suchą doliną, w źródła ją zamieniają* a wczesny deszcz błogosławieństwem ją okryje.

Ref: Święty jest dom Pański, do Boga należy

4. Mocy im będzie przybywać* ujrzą na Syjonie Boga nad bogami. Panie Zastępów, usłysz modlitwę moją,* nakłoń ucho, Boże Jakuba.

Ref: Święty jest dom Pański, do Boga należy

5. Spójrz, Boże, nasza tarczo,* wejrzyj na oblicze Twego Pomazańca. Doprawdy, dzień jeden w przybytkach Twoich* lepszy jest niż innych tysiące.

Ref: Święty jest dom Pański, do Boga należy

6. Wolę stanąć w progu mojego Boga* niż mieszkać w namiotach grzeszników. Bo Pan Bóg jest słońcem i tarczą. On hojnie darzy łaską i chwałą* nie odmawia dobrodziejstw żyjącym nienagannie.

Ref: Święty jest dom Pański, do Boga należy

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Bożego,
Śpiewaj Twemu Panu!

1. Tobie śpiewamy, o Synu umiłowany Ojca.
Uwielbiamy Cię, Mądrości przedwieczna,
Żywe Słowo Boga.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Bożego,
Śpiewaj Twemu Panu!

2. Tobie śpiewamy, jedyny Synu Maryi Panny.
Uwielbiamy Cię, Chrystusie, nasz Bracie.
Tyś nas przyszedł zbawić.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Bożego,
Śpiewaj Twemu Panu!

3. Tobie śpiewamy, Mesjaszu przyjęty przez ubogich.
Uwielbiamy Cię, o Chryste, nasz Królu
Cichy i pokorny.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

4. Tobie śpiewamy, jedyny Pośredniku ludzkości.
Uwielbiamy Cię, o Prawdo i Życie,
Drogo nas wiodąca.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

5. Tobie śpiewamy, Arcykapłanie w Nowym Przymierzu.
Uwielbiamy Cię, o Boże pokoju
Przez krew Twego Krzyża.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

6. Tobie śpiewamy, ożywcze Źródło dające łaskę.
Uwielbiamy Cię, bo gasisz pragnienie,
Żywa Wodo, Chryste.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

7. Tobie śpiewamy, o winny Szczepie przez Ojca dany.
Uwielbiamy Cię, o Krzewie ożywczym,
My Twe latorośle.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

8. Tobie śpiewamy, prawdziwa Manno dająca życie!
Uwielbiamy Cię, o Chlebie żyjący,
Któryś zstąpił z nieba.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

9. Tobie śpiewamy, Pasterzu wiodący do Królestwa.
Uwielbiamy Cię, bo w jedno zgromadzasz
wszystkie owce Twoje.

Ref. Ludu kapłański, ludu królewski,
Zgromadzenie święte, ludu Boży,
Śpiewaj Twemu Panu!

OKADZENIE OŁTARZA I KOŚCIOŁA

Na ołtarzu umieszcza się kociołek do spalania kadzidła. Ksiądz Arcybiskup wrzuca kadzidło do kociołka mówiąc:

Niech nasza modlitwa wznosi się przed Tobą, Panie, jak kadzidło.
A jak ta świątynia napełnia się miłą wonią, tak niech Twój Kościół promieniuje świętością Chrystusa.

Ksiądz Arcybiskup nakłada kadzidło do kadzielnicy, którymi posługujący okadzają ołtarz, lud i nawę kościoła.

W tym czasie chór śpiewa:

Antyfona: Nasza modlitwa jest jak woń kadzidła.

Będę Cięsławił z całego serca,
Panie, bo usłyszałeś słowa ust moich.
Będę psalm Ci śpiewał wobec aniołów,
poklon Ci oddam u Twoim świętym przybytku.

Antyfona: Nasza modlitwa jest jak woń kadzidła.

I będę sławił Twe imię za łaskę i wierność Twoją,
bo ponad wszystko wywyższyłeś Twe imię i obietnicę.
Wysłuchałeś mnie, kiedy Cię wzýwałem,
pomnożyłeś moc mojej duszy.

Antyfona: Nasza modlitwa jest jak woń kadzidła.

Wszyscy królowie ziemi będą dziękować Ci, Panie,
gdy usłyszą słowa ust Twoich.
I będą opiewać drogi Pana:
"Zaprawdę, chwała Pana jest wielka!"

Antyfona: Nasza modlitwa jest jak woń kadzidła.

OŚWIETLENIE OŁTARZA I KOŚCIOŁA

Po okadzeniu następuje przygotowanie ołtarza. Przedstawiciele wspólnoty parafialnej przynoszą w procesji obrus, kwiaty i świece.

Ksiądz Arcybiskup zapala świecę i mówi:

Niech w Kościele jaśnieje światło Chrystusa, aby wszystkie ludy osiągnęły poznanie prawdy.

Ksiądz Proboszcz podchodzi do ołtarza i zapala świece przygotowane do sprawowania Eucharystii.

Chór wykonuje śpiew:

Antyfona: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

Pan moim światłem i zbawieniem moim,
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia,
przed kim miałbym czuć trwogę?

Antyfona: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

O jedno proszę Pana, o to zabiegam,
żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu
przez wszystkie dni życia.

Abym kosztował słodyczę Pana,
stale się radował Jego świątynią.

Antyfona: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana
w krainie żyjących.

Oczekuj Pana, bądź mężny,
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Antyfona: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

Dalej chór śpiewa:

1. Jezu Tyś jest światłością mej duszy,
Niech ciemność ma nie przemawia do mnie już.

2. Jezu Tyś jest światłością mej duszy,
Daj mi moc przyjąć dziś miłość Twą.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Podczas procesji z darami chór śpiewa pieśń:

1. Z rąk kapłańskich przyjmij Panie
Tę ofiarę chleba wina
Co się wkrótce dla nas stanie
Krwią i Ciałem Twego Syna.

2. Niech przestępstwa nasze zmywa
I uśmierza gniew Twój Panie
Niech nas z niebem pojednywa
I uzyska przebłaganie.

Ksiądz Arcybiskup:

Módlcie się, aby moją i waszą Ofiarę przyjął Bóg, Ojciec
wszechmogący.

W: Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich * na cześć i chwałę
swojego imienia, * a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

MODLITWA NAD DARAMI

Ksiądz Arcybiskup:

Boże, przyjmij z upodobaniem dary radującego się Kościoła i spraw, aby Twój lud, który gromadzi się w tej świątyni, przez eucharystyczną ofiarę osiągnął wieczne zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

PREFACJA

Misterium świątyni Bożej

Ksiądz Arcybiskup:

Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Ksiądz Arcybiskup:

W górę serca.

W: Wznosimy je do Pana.

Ksiądz Arcybiskup:

Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W: Godne to i sprawiedliwe.

Ksiądz Arcybiskup:

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojciec Święty. * zawsze i wszędzie składali dziękczyznienie. * Ty cały świat uczyniłeś świętynią Twojej chwały, * aby wszędzie śla-wiono Twoje imię, * nie zabraniasz jednak poświęcać Tobie miejsc przeznaczonych do sprawowania świętych obrzędów. * Dlatego z radością poświęcamy Tobie ten dom modlitwy wzniesiony pracą ludzi. * Jest on znakiem prawdziwej świętyni * i obrazem niebieskiego Jeru-alem. * Ty bowiem Ciało Twojego Syna * zrodzone z Matki Dziewicy * uczyniłeś swoją świętynią, aby w niej przebywała pełnia Bóstwa.

Z Twojej woli Kościół święty jest jak miasto zbudowane na * funda-mencie Apostołów, a Jego kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus. * Świątynia ta powstaje z wybranych kamieni, * ożywionych przez Ducha Świętego i spokojnych miłością, * gdzie przez nieskończone wieki Ty Boże, będziesz wszystkim dla wszystkich i jaś-nieć będzie wiekuiste światło Chrystusa.

Przez Niego z Aniołami i z wszystkimi Świętymi wysławiamy Ciebie Boże, radośnie wołając:

Chór wraz z ludem śpiewają:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. *
Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. *
Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który
idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

TRZECIA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Ksiądz Arcybiskup:

Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * i słusznie Cię sławi wszelkie stworzenie, * bo przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, * mocą Ducha Świętego ożywiasz i uświęcasz wszystko * oraz nieustannie gromadzisz lud swój, * aby na całej ziemi składał Tobie ofiarę czystą.

Ksiądz Arcybiskup i Koncelebransi:

Pokornie błagamy Cię, Boże, * uświeć mocą Twojego Ducha te dary, * które przynieśliśmy Tobie, aby się stały Ciałem + i Krwią* Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który nam nakazał spełniać to misterium.

On bowiem tej nocy, której był wydany, wziął chleb i dzięki Tobie składając, błogosławił, łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:

TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,

KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.

Ksiądz Arcybiskup ukazuje wiernym konsekrowaną hostię i przykłeka.

Ksiądz Arcybiskup:

Podobnie po wieczerzy wziął kielich i dzięki Tobie składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

Ksiądz Arcybiskup ukazuje wiernym kielich i przykłeka.

Ksiądz Arcybiskup: Oto wielka tajemnica wiary.

W: Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Ksiądz Arcybiskup i Koncelebrans:

Wspominając, Boże, zbawczą mękę Twojego Syna, jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz czekając na powtórne Jego przyjście, składamy Ci wśród dziękczynnych modłów tę żywą i świętą Ofiarę. Wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła i przyjmij Ofiarę, przez którą nas pojednałeś ze sobą. Spraw, abyśmy posilni Ciałem i Krwią Twojego Syna* i napełnieni Duchem Świętym, stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie. *

Pierwszy Koncelebrans:

Niech On nas uczyni wiecznym darem dla Ciebie, abyśmy otrzymali dziedzictwo z Twoimi wybranymi, przede wszystkim z Najświętszą Dziewicą, Bogurodzicą Maryją, ze św. Józefem Jej oblubieńcem * ze świętymi Apostołami i Męczennikami,* i wszystkimi Świętymi, którzy nieustannie orędują za nami u Ciebie.

Drugi Koncelebrans:

Prosimy Cię, Boże, aby ta Ofiara naszego pojednania z Tobą sprowadziła na cały świat pokój i zbawienie. * Utwierdź w wierze i miłości Twój Kościół * pielgrzymujący na ziemi; * a więc Twojego sługe, naszego Papieża N., * naszego Biskupa N., wszystkich biskupów świata, duchowieństwo i cały lud odkupiony. Przypomnij łaskawie pragnienia tej wspólnoty, która ofiaruje Tobie kościół. * Niech on stanie się dla niej domem zbawienia i przybytkiem niebieskich tajemnic. * Niech tutaj rozbrzmiewa Ewangelia pokoju i niech się odbywają święte obrzędy. * Niech Twoi wierni, którzy w nich będą uczestniczyć, * pouczeni słowem życia i umocnieni łaską Bożą, * pielgrzymując przez doczesność, * dojdą do wiekuistego Jeruzalem, * w którym, dobry Ojcze, zjednoczysz ze sobą wszystkie dzieci swoje, * rozproszone po całym świecie. * Przypomnij do swojego Królestwa naszych zmarłych braci i siostry oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, * przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

Ksiądz Arcybiskup i Koncelebrans:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, * Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego, * wszelka cześć i chwałą, * przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

OBRZĘDY KOMUNII

MODLITWA PAŃSKA

Ksiądz Arcybiskup:

Posileni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

W: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Ksiądz Arcybiskup:

Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

W: Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

OBRZĘD POKOJU

Ksiądz Arcybiskup:

Panie Jezu Chryste, * Ty powiedziałeś swoim Apostołom: * Pokój Wam zostawiam, pokój mój wam daję. * Prosimy Cię, nie zważaj na

grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

Ksiądz Arcybiskup:

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

W: I z duchem twoim.

Diakon: Przekażcie sobie znak pokoju.

Wszyscy okazują sobie wzajemnie pokój i miłość, jako znak jedności braterskiej.

ŁAMANIE CHLEBA

Podczas gdy Ksiądz Arcybiskup łamie Chleb Eucharystyczny, chór śpiewa wraz z ludem:

Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata.
Zmiłuj się nad nami.

Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata.
Zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.
Obdarz nas pokojem.

KOMUNIA ŚWIĘTA

Ksiądz Arcybiskup:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

W: Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrawiona dusza moja.

ŚPIEW NA KOMUNIĘ ŚWIĘTĄ

1. Witaj pokarmie w którym niezmierzony
Nieba i ziemie Twórca jest zamkniony
Witaj napoju zupełnie gaszący
Umysł pragnący

2. Witaj krynico wszystkiego dobrego
Gdy bowiem w sobie masz Boga samego
Znasz ludziom wszystkie jego wszechmocności
Niesiesz godności

3. Witaj z niebiosów manno padająca
Rozkoszny w sercu naszym smak czyniąca
Wszystko na świecie co jedno smakuje
W tym się najduje

 4. Witaj rokuszne z ogrodu rajskego
Drzewo owocu pełne żywiącego
Kto cię skosztuje śmierci się nie boi
Choć nad nim stoi

 5. Witaj jedyna serc ludzkich radości
Witaj strapionych wszelka łaskawości
Ciebie dziś moje łzy słodkie szukają
KTobie wołają
-
1. Zbliżam się w pokorze i niskości swej,
Wielbię Twój majestat, skryty w Hostii tej.
Tobie dziś w ofierze serce daję swe,
O, utwierdzaj w wierze, Jezu dzieci Twe.

 2. Mylą się, o Boże, w Tobie wzrok i smak,
Kto się im poddaje, temu wiary brak,
Ja jedynie wierzyć Twej nauce chcę,
Że w postaci Chleba utaiłeś się.

3. Bóstwo Swe na Krzyżu skryłeś wobec nas,
Tu ukryte z Bóstwem Człowieczeństwo wraz,
Lecz w Oboje wierząc, wiem, że dojdę tam,
Gdzieś przygarnął łotra, do Twych niebios bram.
4. Jak niewierny Tomasz Twych nie szukam Ran,
Lecz wyznaję z wiarą, żeś mój Bóg i Pan,
Pomóż wierze mojej, Jezu, łaską Swą,
Ożyw mą nadzieję, rozpal miłość mą.
5. Ty, coś upamiętnił śmierci Bożej czas,
Chlebie Żywą, życiem swym darzący nas.
Spraw, bym dla swej duszy życie z Ciebie brał,
Bym nad wszelką słodycz Ciebie poznać chciał.
6. Ty, co jak pelikan, Krwią swą karmisz lud,
Przywróć mi niewinność, oddal grzechów brud.
Oczyść mnie Krwią swoją, która wszystkich nas
Jedną kroplą może obmyć z win i zmaz.
7. Pod zasloną teraz, Jezu, widzę Cię,
Niech pragnienie serca kiedyś spełni się,
Bym oblicze Twoje tam oglądać mógł,
Gdzie wybranym miejsce przygotował Bóg.

1. Bądźże pozdrowiona, Hostio żywa,
W której Jezus Chrystus Bóstwo ukrywa!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

2. Bądźże pozdrowione, drzewo żywota!
Niech kwitnie niewinność, anielska cnota.

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

3. Bądźże pozdrowiony Baranku Bożego!
Zbaw nas, gdy miecz Pański na złych się sroży!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

4. Bądźże pozdrowiony Anielski Chlebie!
W tym tu Sakramencie wielbimy Ciebie!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

5. Bądźże pozdrowiona, święta Krynico!
Serce Przenajświętsze, łaski Świątnico!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

6. Bądźże pozdrowiony, Boski Kapłanie!
Przyjm nasze ofiary, usłysz błąganie.

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

7. Bądźże pozdrowiona, żywa Ofiaro!
Broń nas przed doczesną i wieczną karą!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

8. Bądźże pozdrowiony, Dobry Pasterzu!
Tyś dał duszę swoją za nas na krzyżu!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

9. Bądźże pozdrowiony, wszechmocny Boże!
Już Cię kocham szczerze, jak serce może!

Witaj, Jezu, Synu Maryi,
Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii!

1. Nie zostawię Cię samego, przy ołtarzu klęknę.
Twoją świętą obecnością moje serce napełnię.

Jezu, Jezu w małej Hostii ukryty.
Jezu, Jezu, Jesteś moim życiem.

2. Nie zostawię Cię samego, będę trwać w wielkiej ciszy. Aby każde Twoje słowo, w moim sercu usłyszeć.

Jezu, Jezu w małej Hostii ukryty.
Jezu, Jezu, Jesteś moim życiem.

3. Nie zostawię Cię samego, sercem stanę najbliżej. Aby zgłębiać Twoją miłość, jak Maryja pod krzyżem.

Jezu, Jezu w małej Hostii ukryty.
Jezu, Jezu, Jesteś moim życiem.

4. Nie zostawię Cię samego, będę ciągle tu wracać. Całym sercem adorować, tracić czas w oczach świata.

Jezu, Jezu w małej Hostii ukryty.
Jezu, Jezu, Jesteś moim życiem.

ŚPIEW NA UWIELBIENIE

Po zakończeniu Komunii świętej zgromadzenie śpiewa hymn uwielbienia.

1. Ciebie, Boga, wysławiamy,
Tobie, Panu, wieczna chwała.

2. Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.

3. Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i niebiosy,

4. Cheruby, Serafinowie
słą wieczystej pieśni głosy:

5. Święty, Święty nad Świętymi
Bóg Zastępów, Król łaskawy,

6. Pełne niebo z kręgiem ziemi
majestatu Twojej sławy.

7. Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,

8. Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.

9. Ciebie poprzez okrąg ziemi
z głębi serca, ile zdoła,
10. Głosy ludów zgodzonymi
wielbi święta pieśń Kościoła.
11. Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna, Słowo wiekuiste,
12. Z Duchem, wszechświat wielbi cały:
Królem chwały Tyś, o Chryste!
13. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka.
By świat zbawić swoim zgonem,
14. Przyoblókszył się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.
15. Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej oścień w męki dobie
16. I rajskiego kraju żywota
otworzyłeś wiernym sobie.
17. Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,

18. Lecz gdy zabrzmi trąba sroga,
przyjdziesz sądzić ludzkie czyny.

19. Prosim, służby łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,

20. Gdyś odkupił nas od zbrodni
drogiej swojej Krwi strugami.

21. Ze świętymi w blaskach mocy
wiecznej chwały zlej nam zdroje,

22. Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!

MODLITWA PO KOMUNII

Ksiądz Arcybiskup:

Módlmy się. Boże, przez Najświętszy Sakrament, który przyjęliśmy, daj nam głębiej poznać Twoją prawdę, abyśmy nieustannie wielbili Ciebie w Twojej świątyni i razem ze wszystkimi Świętymi radowali się Twoją obecnością. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Teraz nastąpi podziękowanie Księcia Proboszcza oraz podpisanie dokumentów poświęcenia świątyni.

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO I ROZESŁANIE

Ksiądz Arcybiskup:

Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Ksiądz Arcybiskup:

Niech imię Pańskie będzie błogosławione.

W: Teraz i na wieki.

Ksiądz Arcybiskup:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

W: Który stworzył niebo i ziemię.

Ksiądz Arcybiskup:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

Diakon: Idźcie w pokoju Chrystusa.

W: Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy śpiewają pieśń:

1. Błogosławiona Anielo, co u tronu Bożego
Możesz nam wypraszać łaski, u Jezusa miłego

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

2. Tyś w swym życiu tu na ziemi krzyż Chrystusa
nosiła
Miłosierdziem swego serca bliźnich swoich darzyła

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

3. Błogosławiona Anielo, co u tronu Bożego
Możesz nam wypraszać łaski, u Jezusa miłego

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

4. Tyś w swym życiu tu na ziemi krzyż Chrystusa nosiła
Miłosierdziem swego serca bliźnich swoich darzyła

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

5. Stan panieński zachowałaś z miłości do Jezusa
Nie uwiodła duszy twojej żadna ziemska pokusa

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

6. Jesteś blaskiem tej miłości co świat cały zbawiła.
Boś cierpienie i krzyż Pański dla siebie uprosił

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

7. My z ufnością upraszamy twoj u Boga przyczyny.
Byśmy mogli pójść za tobą na niebieskie wyżyny

Ref: Proś Anielo za nami, pokornie Cię błagamy! /2x

Opracowanie: ks. Sławomir Piniaha

Okładka: Marek Omieczyński

Skład i opracowanie graficzne: Jędrzej Bogumił Lewandowski
(www.jblewandowski.com)

Druk: Drukarnia GRAF S.c. Krystyna Smetana-Kraciuk
i Krzysztof Kraciuk

Korekta: Danuta Lewandowska i Jędrzej Lewandowski

Zdjęcia: Ryszard Gruszkiewicz

Konsultacje oprawy muzycznej: Wioletta Figielska-Korgul

Copyright © 2021

by Parafia Rzymskokatolicka pw. Błogosławionej Anieli
w Olsztynku



25 lat

1996 — 2021